Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

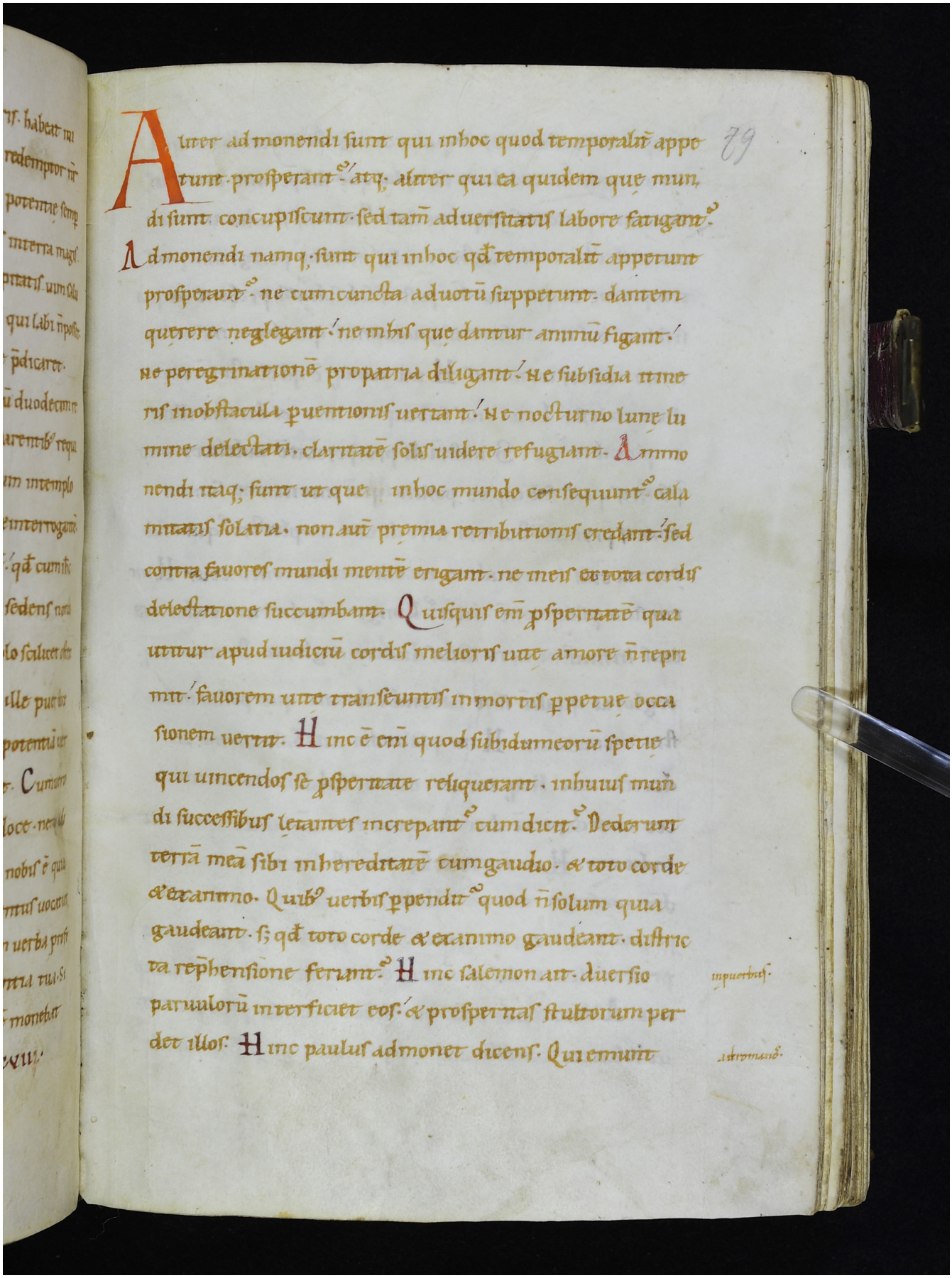

79

Alter admonendi sunt qui inhoc quod temporalē appe
tunt prosperant. atq; alter qui ea quidem que mun
di sunt concupiscunt. sed tamē aduersitatis labore fatigant.
Admonendi namq; sunt qui inhoc qd temporalē appetunt
prosperant. ne cum cuncta aduotū suppetunt. dantem
querere neglegant. ne mbis que dantur animū figant.
ne peregrinationē propatria diligant. ne subsidia itine
ris inobstacula puentionis uertant. ne nocturno lune lu
mine delectati. claritatē solis uidere refugiant. Admo
nendi itaq; sunt ut que inhoc mundo consequunt. cala
mitatis solatia. non autē premia retributionis credant. sed
contra fauores mundi mentē erigant. ne mens ex tota cordis
delectatione succumbant. Quisquis enī psperitatē qua
utitur apud iudicīū cordis melioris uite amore ītrepri
mit. fauorem uite transeuntis inmortis ppetue occa
sionem uertit. Hinc ē enī quod subidumeorū spetie
qui uincendos se psperitate reliquerant. inbuius mun
di successibus letantes increpant. cum dicit. Dederunt
terrā meā sibi inhereditatē cum gaudio. & toto corde
& exanimo. Quib uerbis ppendit. quod ī solum qua
gaudeant. sī qd toto corde & exanimo gaudeant. distric
ta rephensione ferunt. Hinc salomon ait. duersio
paruulorū interficiet eos. & prosperitas stultorum per
det illos. Hinc paulus admonet dicens. Qui emunt

inpuerbis.

utpossideant.